

A jövő szakembereiért

Tárlatvezetés

Most egy éve...

A siker híre külföldről érkezett

SZEGEDI

Egyetem

IX. évf. 14. szám A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA 1971. november 23.

Jogos igények vagy követelődés?

Gondolatok a kongresszusi levél vitájáról

Egyetemünk alapszervezeteiben szeptember végén mindenhol megvitatták a KISZ Központi Bizottság kongresszusi levelét. A levél kibocsátás rendkívül helyes és jó kezdeményezés, még akkor is, ha tartalmilag és formailag több ellenvetésre adott alkalmat.

Kifogásolhatjuk a levél hangnemét, közvetlenebb megfogalmazás eredményesebb lehetett volna. Egy-egy kérdés túlságosan sok problémát foglal magában, így az alapszervezetekben sok helyen még egy kérdéskört sem tudtak kimerítően megvitálni. A viták összegzése egyetemi szinten megtörtént és egyértelműen bebizonyosodott, a levélben szereplő kérdések felkeltették a hallgatóság érdeklődését.

Nem célok a tapasztalatok teljességét ismertetni, csupán két olyan kérdés kapcsán szeretném elmondani a gondolataimat, melyek a múltban és meggyőződésem szerint a jövőben is sok gondot, fejtörést okoznak majd.

Rendkívül nyugtalanító az az anyagi szemlélet, amely nemcsak egyetemi hallgatóink körében tapasztalható, hanem megnyilvánul a társadalom legkülönbözőbb rétegeiben is. Nagyon sok jogos anyagi jellegű kifogás hangzott el a viták során. A tankönyvek magas áráról kezdve az NDSZ igazolvány felhasználásának korlátozott voltáig. Ezek indokolt kérdések, jogosságukhoz nem férhet kétség, csak az az elgondolkozató, hogy sok helyen az ilyen jellegű problémák váltak egyeduralgokká, pedig a levél tartalmazott számos olyan kérdést, melynek megoldását nem másról kell kérni, hanem nekünk kell megtalálni. A különböző igények hangoztatásának párosulnia kellene azzal, hogy kiemeljük és megfogalmazzuk saját feladatainkat is. Enélkül mindez az egyoldalú követelődés látszatát kelti. Mindez elsősorban a jogok és kötelesek komplexumával kapcsolatos. Nincs olyan területe a társadalmi életnek, ahol ez a két fogalom ne alkotna szerves, elszakíthatatlan egységet. Miért lenne ez másként az egyetemen, vagy az ifjúsági szervezetben? Jogainkat az utóbbi néhány évben megnyugtatóan biztosították az egyetemi szabályzatok. Ezeket elsősorban alaposan meg kell ismernünk és élnünk kell velük. Ez egyaránt vonatkozik a különböző közösségekre és az egyénekre is. Alapvető kötelességeink is rögzítettek, csak ezek teljesítéséről lényegesen kevesebb szó esik. Tanulmányi munkánk megfelelő színvonalú végzése alapvető követelmény. Rendkívül helytelen az a széles körben elterjedt nézet, hogy az egyetemen a tanulás elsősorban magánügy. Akkor amikor valaki az állam pénzén, viszonylag kiegyensúlyozott körülmények között több százezer forintos költségért tanulhat az egyetemen, nem lehet magánügye, hogy mindezekért mit produkál. Jogos igénye a társadalomnak, hogy az egyetemi hallgatók már tanulmányaik során igyekezzenek tudásukat a társadalom, a közösség javára felhasználni. Ennek számtalan lehetősége van. A tudományos kérdésekkel való foglalkozástól a társadalmi közéleti munkába való bekapcsolódásig, vagy az önként vállalt nyári építőtábori munkáig. Mindezek felismerése és vállalása teheti megalapozottá jogaink gyakorlását, kéréseink, követeléseink teljesítését.

Az első kérdéskörrel szervesen összefügg az a probléma, hogy sok alapszervezetben formálisnak, nem kielégítőnek tartják a hallgatói képviselők munkáját a különböző egyetemi vezető testületekben. Ennek több oka van. Magyarítható azzal, hogy az egyik gyakorlat szerint a képviselők elég későn kapták meg a tanácsülés elé kerülő anyagokat, és így kevés idő állt rendelkezésükre, hogy nagyobb hallgatói csoportok véleményéről tájékozódjanak. Még ezt tekinthetjük a legkisebb akadálynak,

ezen könnyen lehet változtatni, a tanácsstagok ezentúl 8-10 nappal a tanácsülés előtt megkapják a tárgyalásra kerülő anyagokat, így lesz idő a széleskörű tájékozódásra, az alaposabb véleményformálásra. Fontosabb problémának tartom azt, hogy a hallgatók ismerik-e egyáltalán a képviselőiket és mennyire érdekli őket az általuk végzett munka? A hallgató tanácsstagokat kari és egyetemi szinten elég nagy létszámú testület választja meg, a választáson résztvevők beszámolnak-e szűkebb közösségükben a választás eredményéről. Elneke az alapszervezetek a beszámoltatás jogával, vagy olyan formálisak választásaink, hogy a vezető képviselők által végzett munka már csak néhány embert érdekel? Érvényesül-e a közösség kontrollja a választás után? Nagyon sok olyan alapszervezetünk van, melynek egy vagy több tagja felsőbb KISZ-szerveben dolgozik. Miért nem kérdezik meg tőlük taggyűlésen az alapszervezet egész tagsága előtt, mit dolgoztál eddig, hogyan végeztél munkádát? Nem az jelenti elsősorban a demokratizmust, hogy meghatározott demokratikus szabályok alapján tartjuk a választásainkat (jelölőbizottság működtetése, titkos szavazás stb.), ezek lényeges garanciák, de az igazi tartalmi demokratizmus egyik legfontosabb eleme a közösség ellenőrző, értékelő munkája, melyet sokkal közvetlenebbül, bátrabban kellene érvényesíteni.

A kongresszusi levél vitájában természetesen sok más probléma is előkerült. Véleményem csupán az általam fontosnak tartott két kérdéskörrel kívánok elmondani. Valószínű, hogy ezek a megállapítások újabb vitákra adhatnak alkalmat, de elsősorban azon kellene gondolkodnunk, hogy a mindennapi munkánkban hogyan érvényesíthetnénk mindezt.

Vastagh Pál

a JATE KISZ-bizottságának titkára

Kitüntetések

Dr. Kedvessy György egyetemi tanárt, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánját a Hazafias Népfront városi bizottságában végzett eredményes munkásságáért november 7-e alkalmából a Munkaérdemrend arany fokozata korománykitüntetésben részesítették.

Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete Orvosegyetemi Tanácsának titkára G. Szabó Erzsébet eredményes szakszervezeti munkája elismeréseként a Munkaérdemrend bronz fokozata kitüntetését kapta.

A Kiváló Újító kitüntetés bronz fokozatát kapta dr. Minkler Emil egyetemi adjunktus, a Gyógyszertani Intézet dolgozója több, nagyrértékű műszerkonstrukció megvalósításáért, és Kishalmi Zoltán, a Biokémiai Intézet tanárszéki technikus a másfél évtizedes kiemelkedően eredményes újítási munkájáért.

Az Apáthy István Emlékéremet és a velezáró 1000 forintos jutalom díjat ebben az évben dr. Kovács Annamária végzett orvos (Anatómiai Intézet) dr. Járdánházy Tamás végzett orvos (Ideg-és Elmeklinika) és Tóth Anikó negyedéves gyógyszerészhallgató kapta.

Pártnapok

November 3-án szabad pártnapot tartottak a Tanárképző Főiskolán, amelyen dr. Ágoston József, a Csongrád megyei pártbizottság titkára időszaki gazdasági és nemzetközi kérdésekről tartott tájékoztatót.

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen november 11-én rendeztek szabad pártnapot, Aktuális kül- és belpolitikai kérdések előadójá Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője volt.

Az Egyetemi Színpad — Kiváló Együttes

Hosszú évek áldozatos munkája kapott hivatalos elismerést november 8-án, amikor a budapesti Fészek klubban rendezett ünnepségen Egyetemi Színpadunk megkapta a Kiváló Együttes címet. A kitüntetés az együttes nevében Paál István művészeti vezető vette át. A Művelődésügyi Minisztérium és a Népművelési Intézet által adományozott díj két évig lesz az együttes birtokában. Reméljük és kívánjuk az együttesnek, hogy két év múlva jó munkájuk elismeréseképpen ismét részlegáljanak erre az amatőr együttesek számára elérhető legmagasabb kitüntetésre.

Külföldre utaztak

Dr. Huszák István egyetemi tanár, a Kulturális Kapcsolatok Intézete kiküldetésében, a magyar-indiai kulturális és tudományos csereprogram keretében november végén két hónapra Indiába utazik, ahol részt vesz a Pán-Ázsiai Neurológiai Kongresszuson (Bombay), valamint meglátogatja a delhi és a madraši egyetemeket.

Dr. Szontágh Ferenc egyetemi tanár, az Egészségügyi Világszervezet kiküldetésében november elején egy hónapra szaktanácsadóként Indiába utazott.

Tapasztalatcsere

Az Eötvös Lóránd Tudományegyetemi pártvezetésének képviselői november 11-én a tudományegyetem pártbizottságának vendégei voltak. A két egyetem pártbizottságának képviselői hasznos tapasztalatcsere folytattak.

Angol szépírói verseny

Megrendezték az első angol szépírói versenyt a bölcsészkaron. Az érdeklődők mellett a versenyzők kis csoportja izgatottan várta a zsüri döntését.

A zsüri feladata nem volt könnyű, mert mindegyik résztvevő a legnagyobb alaposággal készült szabadon választott szövegének felolvasására, kisebb-nagyobb problémákat inkább csak a kötelező szöveg okozott. A zsüri határozata hosszas megbeszélés után a következő módon alakult: első helyezett Pinczehelyi Klára II. éves angol-orosz szakos hallgató, második lett Heggybíró Edit I. éves hallgató, a harmadik díjat pedig Vác Judit II. éves angol-orosz szakos hallgatónak ítelték oda.

A verseny tréfas játékkal zárult. Egy rossz kiejtésben felolvasott szövegben kellett a hallgatóknak hibákat találni. A díjazás itt sem maradt el, a legtöbb hibásan ejtett szót Csillag András II. angol-történelem szakos hallgató jegezte fel.

Nívódíjas tankönyv

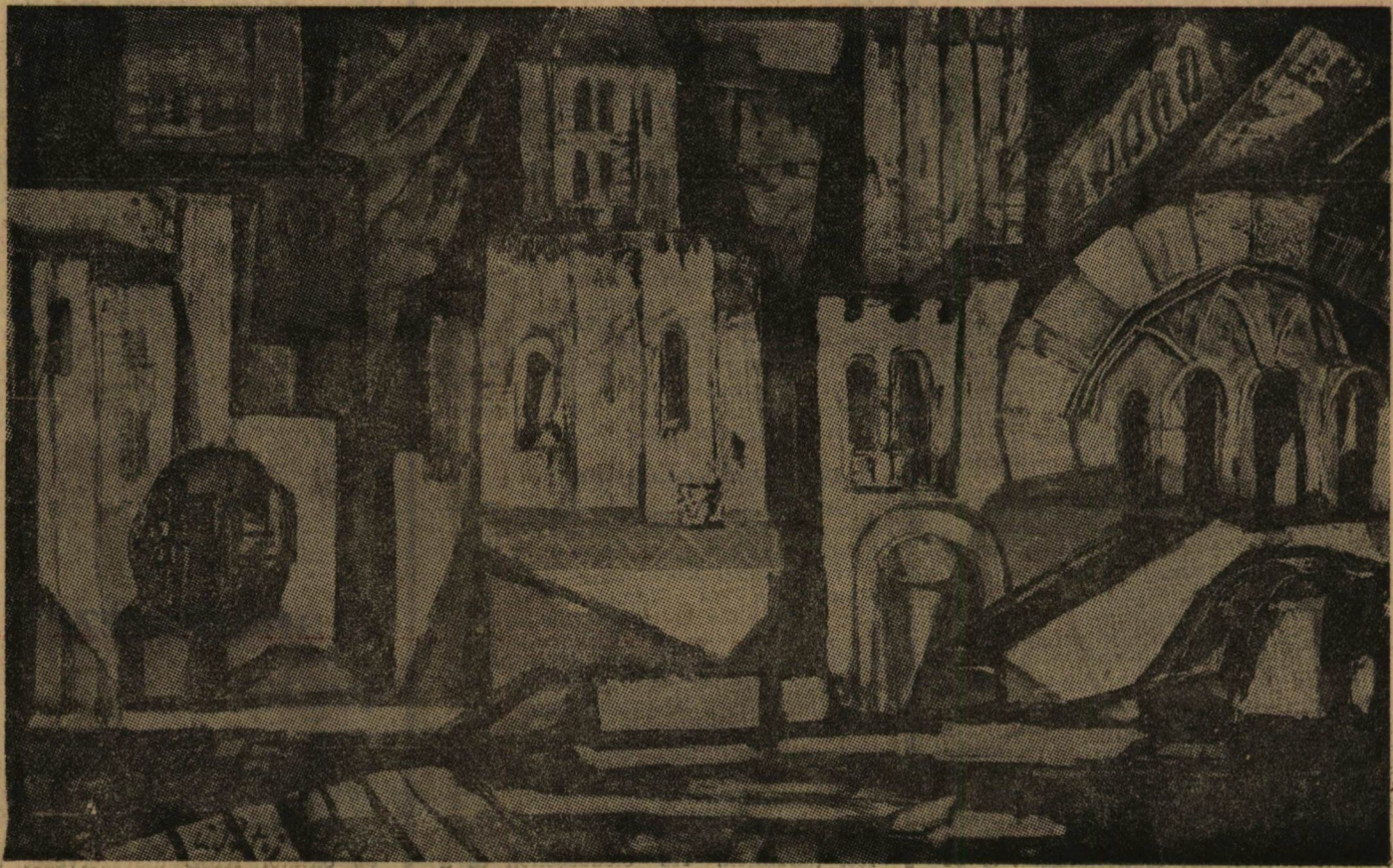
A közelmúltban megjelent Állam-és Jogelméleti egyetemi tankönyv, melynek szerzője többek között dr. Antalffy György egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem Jogtudományi Karának dékánja — Nívó-díjban részesült.

Tudományos küldöttség

Dr. Szökefalvi-Nagy Béla akadémikus vezetésével november elején magyar tudományos küldöttség indult Varsóba. A delegáció az első hosszulejáratú magyar-lengyel tudományos együttműködési munkaterv aláírásáról tárgyalt.

Az igazságügy-miniszter látogatása

A Magyar Jogász Szövetség Csongrád megyei Szervezetének és a József Attila Tudományegyetem Állam-és Jogtudományi Karának meghívására november 12-én tájékoztatót tartott dr. Korom Mihály igazságügyi miniszter, az államigazgatás fejlesztéséről, az állami munka pártirányításáról, valamint a Büntető Törvénykönyv módosításáról.

Cs. Pataj Minay: Szabateri Játékok. Tárlatvezetés a 3. oldalon